

NEW YORK TIMESI BESTSELLERITE AUTOR

BARBARA
DELINSKY

Öige tunne

**Alates aastast 2011 on kirjastuselt Ersen ilmunud
järgmised Barbara Delinsky raamatud:**

Unistus
Sõbrad või armsamad?
Unistus saab ilmsiks
Läbi minu silmade
Päikesepruun müstika
Esimene, parim ja ainus
Õrn hoolitsus
Ähvardused ja lubadused
Magussoolane õhk
Elu joonised
Põimunud südamed
Pole minu tütar
Õige tunne

New York Timesi bestsellerite autor

BARBARA
DELINSKY

Õige tunne

Inglise keelest tõlkinud Ketlin Tamm

ERSEN

Barbara Delinsky
The Real Thing
2008

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Kaie Nõlvak
Korrektor Inna Viires

© 2002 by Barbara Delinsky
© 2018 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M03341618
ISBN 978-9949-82-186-0

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest www.ersen.ee

Esimene peatükk

See polnud suures plaanis eriline katastroof. Ega ka ootamatu. Ent pärast kuus nädalat kestnud ebameeldivusi oli tegemist viimase piisaga karikasse.

Neil Hersey jõllitas kontoriaknast välja. Alt ei paistnud Constitution Plaza kõrghoone ega ka ülejäänud Hartfordi kesklinn. Kui ta poleks olnud juba varem nõrdinud, siis oleks pimestav viha kahtlemata tema häält moonutanud.

„Hea küll, Bob. Lase tulla. Oleme liiga kaua sõbrad olnud, et keerutada.“ Neili rusikad olid rätsepata tööna valminud pükste taskutesse surutud. „Küsimus ei ole lihtsalt kellegi teise eelistamises. Me teame mõlemad, et olen selle töö jaoks niisama kvalifitseeritud kui ükskõik kes. Samuti on teada, et Ryoden on mind terve aasta jahtinud. Aga mingil põhjusel mõtlesid nad viimasel minutil ümber.“ Ta pöördus aeglaselt teise mehe poole. „Mul on omad kahtlused. Kinnita neid.“

Suurettevõtte Ryoden Manufacturing tegev-asepresident Robert Balkan takseeris tikksirget meest enda ees. Temal ja Neil Herseyl oli pikk ühine ajalugu. Nende sõprus tugines vastastikusele imetlusele ja siirale kiindumusele ning Bob pidas Neilist liiga palju lugu, et talle valetada.

„Korraldus tuli otse Wittnauer-Douglassist,“ tunnistas Bob alistunult. „Sinu vallandamine nõustaja ametikohalt oli heatahtlik samm. Neil oli valida kahe variandi vahel, kas lasta sind lahti või kaevata kohtusse.“

Neil vandus vaikselt ja lasi pea norgu. „Jätka.“

„Nad väitsid, et olid vastutav tehingute eest, millest mõned olid ebaeetilised, mõned täiesti ebaseaduslikud. Sinu kaitsmiseks jäeti üksikasjad avaldamata. Korporatsioon on võtnud kasutusele sisemised meetmed, et kahjusid vähendada.“

„Arvata võib.“

„Mida ma oskan öelda, Neil? Süüdistus oli täiesti alusetu, aga sellest piisas, et meie juhatuse esimeest ärritada. Piisab vanatoile ühe sõna poetamisest, ja ongi ristsõda lahti. Keegi Wittnauer-Douglassist teadis täpselt, mida tegi, kui sinna helistas. Pärast seda sekkus asjasse Ned Fallenworth ja oligi kogu lugu.“

Fallenworth oli Ryodeni president. Bob oli seda juba varem kahetsusväärseks pidanud, kuid mitte kunagi nii tõsiselt kui praegu. „Ma sülgan tuld ja tõrva juba sest-peale, kui Ned otsuse teatavaks tegi. Ta on alati argpüks olnud ja tema käitumine jätab Ryodenist kehva mulje.“

Andsin endast parima, aga ta oli juba otsustanud. Kitsarinnalisus, Neil. Vaat, millega meil on tegemist. Kitsarinnalisusega.“

Neil lasi alalõua tahtmatult lõdvaks. „Kitsarinnalised inimesed, kel on neetult suur võim,“ nentis ta mannetult.

Ta lahkus akna juurest, kõndis parkettpõrandalt idamaisele vaibale ja tagasi, kuni jõudis ringiga oma läikiva mahagonist kirjutuslaua juurde. Ta naaldus sellele, sirutas pikad koivad ette ja ristis pahklud. Tema käed olid rinnal vaheliti. Muus olukorras väljendanuks asend tema sundimatut enesekindlust. „Kuus nädalat, Bob,“ nentis ta hambaid krigistades. „See põrgu kestab juba kuus nädalat. Mind mustatakse ja see puudutab igat mu elutahku. Midagi peab muutuma!“

„Kas vajad raha? Kui küsimus on rahas, siis aitan meelsasti...“

„Ei-ei.“ Neil rehmas ettepaneku peale tõrjuvalt käega ja naeratas leebe tänulikkusega. „Rahaga pole mul probleemi. Vähemalt mitte esialgu.“ Ta hingas ettevaatlikult sisse ja tõsines. „Nagu näha,“ jätkas ta varjamatu ärritusega, „on minu lootus selles linnas veel kunagi juristina tööd leida täiesti null – ja seda Wittnauer-Douglass tah-tiski saavutada.“

„Arvan, et peaksid nad kohtusse kaebama.“

„Nalja teed?“ Neil ringutas ja toetas käed oma salade date puusade kõrvale lauaäärele. „Tead, ma hindan su usaldust, aga sa ei tunne seda firmat nii hästi kui mina. Esiteks mätsiksid nad kogu loo kinni. Teiseks venitaksid

nad kohtuprotsessi nii pikalt, et mul saaks raha otsa. Kolmandaks ja *sõltumata* lõpplahendusest tooksid nad kohtuhagi avalikkuse ette, et mu viimanegi maine maatasta tampida. Nad on tõelised piraajad, Bob.“

„Miks sa neid siis esindasid?“

„Sest algul ma ei teadnud seda, kurat võtaks!“ Neili õlad vajusid kõssi. „Ja see ongi vist kõige hullem. Ma... lihtsalt... ei teadnud.“ Ta lõi pilgu maha ja tema tumedad kulmud väljendasid sügavat enesepõlgust.

„Sa oled kõigest inimene, nagu me kõik.“

„See pole eriline lohutus.“

Bob tõusis. „Soovin, et saaksin sind aidata.“

„Aga see, mida sa tulid tegema, on nüüdseks tehtud, ja sul on aeg lahkuda.“ Neil kuulis oma hääles kibestumust, ja ehkki ta seda vihkas, ei suutnud ta vabandust paluda.

„Mul on kell kolm kokkusaamine,“ kohmas Bob vabandavalt, mispeale Neil umbusklikuks muutus. Ta oli olnud kuus nädalat tunnistajaks tõrjumisele, sõpruse lõppemisele.

Ta sirutas ettevaatlikult käe. „Ma ei ole mitu kuud Juliet näinud. Kas võiksime lähiajal koos õhtust süüa?“

„Muidugi,“ kostis Bob ja naeratas pisut liigagi laialt, kui nad kätt surusid.

Neil sai aru, et Bob tunneb kergendust. Raskem töö oli tehtud. Sõbra vastus ettepaneku peale koos õhtust süüa oli täpselt nii ebamäärane, nagu Neil oli kartnud...